

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 286/2025-90

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. B5-3T/6/2020 (predtým Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/6/2020) takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. B5-3T/6/2020 (predtým Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/6/2020) **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava I **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. B5-3T/6/2020 konal bez zbytočných priet'ahov.
3. Sťažovateľke **p r i z n á v a** finančné zadost'učinenie **1 000 eur**, ktoré **j e** Mestský súd Bratislava I **p o v i n n ý** zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava I **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy právneho zastúpenia **856,75 eur** a zaplatiť ich na účet právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 17. septembra 2024, doplnenou podaniami doručенými ústavnému súdu 23. septembra 2024, 15. októbra 2024, 16. októbra 2024, 28. októbra 2024, 19. novembra 2024, 17. decembra 2024, 19. decembra 2024, 17. januára 2025, 20. februára 2025, 10. marca 2025 a 16. apríla 2025, domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv zaručených čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práv zaručených čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom orgánov činných v trestnom konaní a mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B5-3T/6/2020 (ďalej len „namietané konanie“), ktoré bolo predtým vedené pred Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 3T/6/2020. Ústavnému súdu zároveň navrhuje vykonať v jej veci ústne pojednávanie, formulovať príkaz adresovaný mestskému súdu konať v jej trestnej veci bez zbytočných prietahov a priznať jej primerané finančné zadostučinenie v špecifikovanej sume a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že proti sťažovateľke a ďalším dvom spoluobžalovaným je vedené trestné stíhanie pre trestný čin vydierania (aktuálne v štádiu súdneho konania pred mestským súdom), kde obvinenie bolo sťažovateľke vznesené 11. januára 2018 a obžaloba bola krajskou prokuratúrou podaná 21. januára 2020.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Podstata argumentácie ústavnej sťažnosti spočíva v tvrdení, že v označenom konaní došlo a dochádza k zbytočným prietahom, keď celková dĺžka trestného konania k dňu posledného doplnenia ústavnej sťažnosti dosahuje neprimeranú dobu viac ako siedmich rokov. Podľa vyjadrenia sťažovateľky už orgány činné v trestnom konaní nepostupovali v jej trestnej veci bez zbytočných prietahov a takisto konajúci mestský súd (predtým okresný súd) svojím nesústredeným postupom a nečinnosťou porušuje jej označené práva. V nadväznosti na uvedené v doplnení ústavnej sťažnosti sťažovateľka predkladá podrobný chronologický popis procesných úkonov trestného konania vedeného pred mestským súdom.

4. Podľa sťažovateľky sa jej trestná vec nevyznačuje skutkovou či právnou zložitou, ktorá by opodstatňovala doterajšiu neúmernú dĺžku konania. Sťažovateľka tiež dodáva, že neexistujú žiadne okolnosti, ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným prietahom.

III.

Vyjadrenie mestského súdu

5. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 286/2025-75 z 28. mája 2025 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie v časti týkajúcej sa namietaného konania mestského súdu

a vo zvyšnej časti ústavnú sťažnosť odmietol. Následne 11. júna 2025 vyzval predsedu mestského súdu na vyjadrenie sa k vecnej stránke ústavnej sťažnosti a k ďalším súvisiacim špecifikovaným okolnostiam.

6. Na výzvu ústavného súdu predseda mestského súdu reagoval podaním sp. zn. 1SprV/74/2025 z 26. júna 2025, v ktorom objasnil, že v predmetnej veci koná v poradí tretí zákonný sudca a došlo v nej tiež k opakovanej zmene právnej kvalifikácie stíhaného skutku. Konštatoval, že obsah spisového materiálu nasvedčuje, že ide o vec skutkovo a právne zložitú, pričom z neho takisto vyplýva jednoznačná a kontinuálna snaha konajúceho súdu o čo najskoršie skončenie veci. Predseda mestského súdu upozornil na personálnu a materiálnu poddimenzovanosť mestského súdu, a tieto okolnosti neumožňujú jeho sudcom konať vo všetkých pridelených veciach bez prietahov, resp. urýchlene. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti navrhol posúdiť ústavnú sťažnosť sťažovateľky ako nedôvodnú, prípadne zväziť priznanie požadovaného finančného zadostučinenia.

7. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vec prejednal a rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania, keďže na základe obsahu podaní a súvisiaceho spisového materiálu dospel k záveru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v zmysle ustálenej judikatúry ústavný súd zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa. Podľa uvedených kritérií posudzoval aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

9. Vo vzťahu k predmetu namietaného konania, ktoré sa týka vyšetrovania skutku kvalifikovaného ako trestný čin vydierania, ústavný súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu konštatuje, že ho nemožno kvalifikovať ako právne zložitý, keďže nejde o vyšetrovanie trestnej činnosti komplikovanejšieho charakteru spojeného s náročnejšími interpretačnými problémami pri aplikácii relevantnej právnej úpravy. Rovnako ústavný súd nezistil ani skutkovú zložitosť posudzovanej veci, keďže nejde o vec, kde by bolo potrebné vykonávať na hlavnom pojednávaní rozsiahlejšie dokazovanie, či už vypočúvaním značného počtu svedkov, znalcov alebo realizáciou iných úkonov, s ktorými by bola spojená väčšia časová náročnosť prejedávania veci. V kontexte otázky predmetu konania ústavný súd súčasne poukazuje na to, že konania v trestných veciach štandardná rozhodovacia činnosť ústavného súdu reflektujúca na judikatúru ESLP zaradzuje medzi privilegované konania, ktoré majú byť vedené s osobitnou rýchlosťou (napr. II. ÚS 287/2019, II. ÚS 93/2022).

10. Pokiaľ ide o správanie samotnej sťažovateľky, ústavný súd po preskúmaní spisového materiálu týkajúceho sa namietaného konania nezistil okolnosti, ktoré by mali negatívny vplyv na plynulosť postupu konania a ktoré by boli zároveň pričítateľné na vrub sťažovateľke ako účastníčke konania.

11. Ústavný súd sa napokon zaoberal aj hodnotením postupu mestského súdu (a jeho právneho predchodcu okresného súdu) v namietanom konaní, kde po preskúmaní jeho priebehu dospel k čiastkovým záverom, že v postupe konajúcich súdov boli zistené obdobia pasivity, ktoré negatívnym spôsobom ovplyvnili plynulosť namietaného konania. Obdobie krátkodobejšej nečinnosti bolo ústavným súdom identifikované hneď v počiatočnom štádiu súdneho konania, po podaní obžaloby okresnému súdu 21. januára 2020, keď okresný súd termín hlavného pojednávania určil s neprimeraným časovým odstupom k 8. októbru 2020. V príslušnom úseku s prihliadnutím na potrebu počiatočného naštudovania veci zákonným sudcom a tiež potrebu realizácie príslušných technických úkonov (predvolanie účastníkov a pod.) ústavný súd kvantifikoval dobu nečinnosti rozsahom približne piatich mesiacov. Pasivita rozsiahleho charakteru (dva roky a päť mesiacov) bola zistená v období od 22. septembra 2021, keď okresný súd žiadal o poskytnutie informácie o stave súvisiaceho konania Okresný súd Bratislava II, do 3. júna 2024, keď mestský súd uskutočnil termín hlavného pojednávania a tiež verejného zasadnutia. Obdobie ničím neodôvodnenej nečinnosti identifikované ústavným súdom nasledovalo hneď v nadväzujúcom úseku konania, a to od vykonania hlavného pojednávania a verejného zasadnutia do 12. mája 2025, keď bol vykonaný ďalší termín hlavného pojednávania. V tomto úseku ústavný súd určil celkovú nečinnosť mestského súdu rozsahom približne ôsmich mesiacov.

12. Na margo obhajoby mestského súdu o nedostatočnosti jeho personálnych a materiálnych kapacít ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej v súlade s medzinárodným štandardom uplatňovania dohovoru platí, že personálne a iné komplikácie justičného systému nezbavujú štát zodpovednosti za zbytočné prieťahy v súdnom konaní. Námetka takýchto komplikácií nemá povahu okolnosti, ktorá by vylučovala alebo znižovala zodpovednosť súdu za včasné rozhodnutie vo veci občana.

13. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že doterajšia dĺžka namietaného konania je s prihliadnutím na privilegovaný charakter konania v trestných veciach vyžadujúci si z hľadiska požiadavky plynulosti konania osobitnú starostlivosť neprimeraná. Špecifikovanou pasivitou konajúcich súdov došlo k narušeniu plynulosti konania a zbytočným prieťahom, preto konštatuje, že v namietanom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a tiež jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 od. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

V.

Príkaz konať vo veci a priznanie primeraného finančného zadost'účinenia

14. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Keďže v čase rozhodovania ústavného súdu nebola vec sťažovateľky meritórne

ukončená (hlavné pojednávanie vykonané 12. mája 2025 bolo odročené k dátumu 6. október 2025), ústavný súd formuloval príkaz zaväzujúci mestský súd konať vo veci bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku nálezu).

15. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 135 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva alebo slobody, je povinný sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v tejto lehote priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nezaplatí, v zmysle odseku 2 citovaného ustanovenia sa zvyšuje finančné zadosťučinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplatenia.

16. Pri rozhodovaní o otázke priznania primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESĽP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. V okolnostiach veci sťažovateľky považoval za primerané priznať sťažovateľke finančné zadosťučinenie 1 000 eur (bod 3 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

17. Sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadala priznať aj náhradu trov konania pred ústavným súdom. Ústavný súd v zmysle § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodol o náhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním v konaní pred ústavným súdom, a priznal jej náhradu 856,75 eur. Ústavným súdom priznaná suma náhrady trov konania pozostáva z odmeny za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti) podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) pri tarifnej odmene za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2024 v sume 343,25 eur (§ 11 ods. 3 vyhlášky) a režijnom paušále ku každému z nich po 13,73 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky), zohľadňujúc skutočnosť, že je právny zástupca sťažovateľky platcom DPH (bod 4 výroku nálezu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu